

ת"פ 42429/09/22 - מדינת ישראל נגד שמריאל פרדז'ב

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 42429-09-22 מדינת ישראל נ' פרדז'ב

בפני בעניין:	כבוד השופטת רות שפילברג כהן המאשימה נגד הנאשם	מדינת ישראל שמריאל פרדז'ב
-----------------	--	------------------------------

גזר דין ללא הרשעה

הנאשם הודה ביום 2.1.2023 בכתב אישום שבו מספר עבירות תעבורה, שעניינן נהיגה ברכב לא מבוטח ופגיעה בהולכת רגל, וכן עבירות של הדחה בחקירה, על פי סעיף 245(א) לחוק העונשין, ידיעות כוזבות לפי סעיף 243 סיפא לחוק העונשין ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק.

מדובר באירוע שהתרחש ביום 18.2.2021 בשעות הערב, ליד מרכז קניות בנוף הגליל. הנאשם נהג ברכב מסוג מאזדה, אשר היה ללא פוליסת ביטוח, ופגע בהולכת רגל שחצתה את הכביש במעבר חצייה. הנאשם, אשר ידע כי הוא נהג ברכב ללא תעודת ביטוח, עשה בשלב זה שורת פעולות שמטרתן ליצור מצג שווא כאילו נהג ברכב אחר של המשפחה שהיה מבוטח כדין. למטרה זו, הנאשם ביקש מהולכת הרגל הנפגעת להגיד שהיא נפגעה ע"י רכב פולקסווגן, ולא ע"י המאזדה, וגם לדווח שהיא "הסתדרה" עם הנהג. הנאשם גם עזב את זירת התאונה וחזר למקום תוך זמן קצר כשהוא נהג באותו פולקסווגן "כשר" ומבוטח כדין, והציג לשוטרים שהגיעו למקום מצג, כאילו גרם לתאונה ברכב המבוטח. הנאשם התמיד בטענתו שנהג ברכב הפולקסווגן המבוטח ולא ברכב המאזדה, גם במהלך החקירה. הנאשם גם המשיך בימים שאחרי האירוע וביקש מהנפגעת לדווח כי נפגעה ע"י הרכב המבוטח.

על סמך העובדות שלעיל יוחסו לנאשם כאמור עבירות התעבורה השונות שעניינן נהיגה בחוסר זהירות, נהיגה ללא ביטוח, אי האטה ואי התייחסות להולך רגל במעבר חצייה, יחד עם העבירות הפליליות של שיבוש חקירה.

הנאשם הודה בכתב האישום כלשונו ללא כל הסדר טיעון, והורשע, והוסכם שיתקבל בעניינו תסקיר, אשר יתייחס גם לשאלת ביטול ההרשעה בדין.

תסקיר שירות המבחן ממליץ לבטל את ההרשעה ולהסתפק לגבי הנאשם בענישה טיפולית שיקומית בדמות צו מבחן וצו

של"צ. נתוניו של הנאשם נפרסו בהרחבה בתסקיר, מדובר בבן למשפחה שבה האב ריצה מאסרים, ואולם המשפחה תוארה על ידי הנאשם כמשפחה תומכת ומלוכדת. הנאשם דיווח על קשר חם וחזק עם הוריו ואחיו. אחד מאחיו של הנאשם נכה והמשפחה מתמודדת עם צרכי האח שנתמך על ידם. הנאשם נשוי ואב לשניים, וגם משפחתו החדשה תוארה על ידו כתומכת ויציבה. לאחרונה, לפני פחות מחודש, השתחרר הנאשם משירות קבע ממושך בצה"ל.

שירות המבחן מצא את התייחסותו של הנאשם לעבירה שביצע, כהתייחסות כנה ומעמיקה. נותר רושם כי הנאשם גילה בושה וצער על התנהלותו. הנאשם הביע אכזבה עצמית לגבי שיקול דעת פזיז ומוטעה שלו בזמן האירוע.

בתסקיר, תיאר הנאשם התגלגלות עניינים יוצאת דופן, אשר הביאה אותו לדבריו לבצע את העבירה. לדבריו, יום האירוע הוא יום הולדתו. באותו יום איחר לחזור הביתה מהצבא עקב נסיבות מפתיעות, וכשהיה בדרכו למסיבה שבני המשפחה ארגנו לכבודו במקום קרוב לביתו, עשה החלטה שגויה, נהג ברכב המשפחתי שהיה לא מבוטח כי עמד למכירה, ופגע בהולכת הרגל כמפורט בכתב האישום. כשנזכר שהרכב אינו מבוטח, נכנס לדבריו ללחץ מהסיטואציה, ואחרי שווידא שלנפגעת שלום, ואף הזמין אמבולנס למקום, החליף את כלי הרכב, והגיע חזרה למקום כשהוא נוהג ברכב המשפחתי המבוטח. הנאשם מסר לשירות המבחן כי הוא כועס על עצמו ועל התנהלותו, וכי נהג בחוסר שיקול דעת והוא מתחרט.

הנאשם דיווח לשירות המבחן כי חלמו לעבוד כלוחם אש.

שירות המבחן התרשם שלנאשם עמדות פרו-חברתיות, וכי הוא מגלה אחריות לתא הזוגי והמשפחתי כבן וכבעל. שירות המבחן התרשם מאמפטיה לנפגעת. שירות המבחן ראה אצל הנאשם כבוד להליך המשפטי והרתעה ממנו, ובסופו של דבר, עקב מוטיבציה פנימית שנמצאה אצל הנאשם להבנה עצמית ולשיפור, המליץ כאמור על עונש שיקומי. שירות המבחן התרשם כי הרשעה בדין עלולה לפגוע בפועל בעתידו המקצועי של הנאשם ובשילובו בתעסוקה, וזאת על רקע שילובו הקודם כאיש קבע ולפיכך המליץ גם על ביטול ההרשעה.

המאשימה עומדת על ענישה שתכלול מאסר קצר בפועל. המאשימה שוללת אפשרות של ביטול הרשעה. התובע הפנה לכך שמדובר בעבירות שבוצעו על פני תקופה, וכי במהלך החקירה, שנמשכה למשך כחודש, התמיד הנאשם במצג הכוזב שהציג. הנאשם לא ניצל אפשרויות שהיו לו לחדול מדבר השקר, ומעשיו מאופיינים, לדברי המאשימה, בתחכום לא מבוטל.

מנגד, מבקש הנאשם לכבד את המלצת שירות המבחן.

מדובר אמנם בעבירות שחומרתן אינה זניחה, אבל מצאתי, בסופו של דבר, כי הנאשם ראוי להזדמנות שמושטת על ידי שירות המבחן, וראיתי לקבל את המלצת התסקיר כלשונוה, גם בעניין ביטול ההרשעה. השתכנעתי כי בפניי צעיר נורמטיבי אשר עשה טעות קשה, אשר אינה מאפיינת את התנהלותו ואת אופיו, וכי לכן הוא ראוי למידה של התחשבות. השתכנעתי כי הנאשם מכיר בטעות ומתבייש בה. בנוסף, ראיתי כי הרשעה בדין עלולה לפגוע בנאשם, גם בעתיד הקרוב, ולגרום לו לנזק קונקרטי.

הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל (21.08.97)**, שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.."

ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

כאן מדובר בעבירות נהיגה ללא ביטוח, גרימת תאונה והונאה, שיש בהן חומרה ואשר גורמות לפגיעה לציבור. במקרים רבים, תאונות שבהן מעורבים כלי רכב לא מבוטחים מותרות נפגעים ללא כתובת להיפרע בגין נזקם, ומלוות בהתנהגות עבריינית של בריחה והפקרה. המקרה שכאן אינו אופייני מבחינה זו, שכן הנאשם מראש לקח אחריות מול הנפגעת, הציע לה פיצוי, ולא ניסה להתחמק מחבותו. המרמה נועדה לגלגל את הנזק על כתפי המבטח של הרכב האחר, תוך יצירת מצג שווא שהנאשם נהג ברכב מבוטח ולא ברכב ללא תעודת ביטוח. במרמה מספר שלבים, והיא החלה בזירת התאונה, המשיכה כשהנאשם עזב את זירת התאונה וחזר עם הרכב האחר, והמשיכה בפעולות שונות שהנאשם עשה כדי להמשיך ולבסס את מצג השווא. בסופו של דבר המרמה לא יצאה לפועל, לאחר שבמהלך החקירה, הנאשם הודה, והבהיר שרימה ושיקר.

הנאשם הסביר והרחיב לגבי הנסיבות העובדתיות, והסברים אלה פורטו כאמור בתסקיר, ולא הוכחו על ידי המאשימה. אמנם אין ברקע שהנאשם פירט כדי להצדיק את העבירות שבוצעו, ואולם יש בהן להצטרף יחד לתמונה יוצאת דופן, של אזרח נורמטיבי, אשר עושה טעות אחת המובילה לטעות אחרת, כשהטעויות הצטרפו לכדור שלג מתגלגל. צירוף נסיבות זה, אמנם אינו מאיין את החומרה שבמעשי הנאשם, ואולם יש בו להצביע על כך שמדובר בטעויות אימפולסיביות בשיקול דעת, ולא, להבדיל, בתחכום, בזדון, או בזלזול חמור בזולת, המאפיינים מקרים ועבירות חמורים יותר.

בהליך השיפוטי, הנאשם הודה מיד וחסך זמן שיפוטי. התרשמתי, כמו שירות המבחן, כי חרטתו של הנאשם כנה, וכי לצידה בושה וקבלת אחריות מלאה.

הנאשם כבן 25, גדל בסביבה תומכת, ואולם ילדותו לא הייתה נקייה מקשיים. בתחילת שירותו הצבאי ביצע נפקדות מהשרות בגין נסיבות אישיות, ואולם בסופו של דבר, הצליח לשרת שירות קבע משמעותי בצה"ל, ממנו השתחרר רק לאחרונה. לנאשם רעיה ושני ילדים פעוטים. הנאשם הצהיר כי ברצונו לעבוד כעובד מדינה, ולהצטרף לשירות לוחמי האש. אמנם, גם הרשעה בפלילים לא סותמת את הגולל על הסיכויים להצטרף אל שורות המגזר הציבורי, ואולם מצאתי כי הרשעה "טרייה" בעבירות מסוג זה, עלולה להוות מכשול רציני ביותר בפני הנאשם אם יפעל לקבל משרה כעובד מדינה. הנאשם השתחרר רק לפני כחודש מצה"ל, ולפיכך ברור מדוע טרם החל במהלכים לחפש משרה לעתיד. אני

סבורה כי בנסיבותיו המיוחדות, הנאשם ראוי להתייחסות והתחשבות.

שוכנעתי כי המלצת שרות המבחן לגבי הנאשם מנומקת היטב, וכי נסיבות ביצוע העבירה, יחד עם הנסיבות האישיות של הנאשם, היעדר עבר פלילי, הודאה, חרטה, עבר תעסוקתי יציב בצה"ל, ושיתוף פעולה מלא עם שרות המבחן, מצדיקים את ביטול ההרשעה.

החלטתי, אם כך, לקבל כלשונה את המלצת התסקיר ואני קובעת אפוא כדלקמן:

1. הרשעת הנאשם מבוטלת.
 2. אני גוזרת על הנאשם, ללא הרשעה, צו מבחן למשך שנה וחצי מהיום.
 3. הנאשם ירצה של"צ בהיקף של 140 שעות במסגרת של"צ אשר תומלץ על ידי שירות המבחן תוך 30 יום מהיום.
- הנאשם מקבל הסבר קצר שצו מבחן וצו של"צ הינם רכיבים של ענישה פלילית, אשר על הנאשם לרצות תוך ציות מלא לשירות המבחן. אם ידווח כי הנאשם לא מקיים את צו השל"צ או צו המבחן, חשוף הנאשם להחמרה בעונש וניתן יהיה לגזור את דינו מחדש לרבות הרשעה בדין.
4. המאשימה לא עתרה לפיצוי, מן הסתם כי עניינים אלה הוסדרו, ולכן אני נמנעת מרכיב פיצוי.

המזכירות תעביר את ההחלטה לשרות המבחן אשר יגיש תכנית של"צ מפורטת תוך 30 יום.

לעיוני ביום 10/8/23.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב תמוז תשפ"ג, 11 יולי 2023, בהעדר הצדדים.